

Hiidentorni Huokui Usvansa

Horna

Kolmesta kolme vaelsi sinne minne Hiidentorni huokui usvansa.
Kolmesta kolme vaelsi sinne miekkansa mustana huokuen, kuin tuu
li joka ei koskaan uhkunut,
mutta antoi alun lukemattomille myrskyille.
He tulisivat olemaan muistetut, he kolme jotka Hänen liekistään
olivat iäti.
Hiidentorni huokui usvansa, synkän hunnun ylle Hornanmaan.
Kolmesta kolme vaelsi sinne missä kotonsa oli ja jonka he aina
näkivät,
sinne minne Hänen silmänsä näki, mistä Hänen liekkinsä oli heih
in syttynyt.
Kuninkaat. He kolme jotka olivat iäti.
Peikkoina, karhuina, susina ja hiisinä.
...Hänen liekistään.